

він ризикує потрапити в довгострокову залежність від постачальника послуг, а можливе банкрутство останнього може мати для фінансової компанії досить важкі наслідки.

В країнах СНД також вже досить розвинена практика використання аутсорсингу, але в основному йдеться про аутсорсинг ІТ-послуг та бухгалтерського обліку. Проте відносна новизна фінансового аутсорсингу в Україні поки що не дозволяє потенційним користувачам цієї послуги комплексно оцінити можливі ризики. Відсутнє і законодавче підґрунтя для здійснення міноритарними інвесторами нагляду за процесами аутсорсингу в акціонерних товариствах, оскільки він може використовуватись в якості інструмента вимивання коштів компанії. Але розвинені країни світу вже близько підійшли до вирішення цих проблем, і ознайомлення з їх досвідом є корисним.

Література:

1. FG 16/5 Guidance for firms outsourcing to the 'cloud' and other third-party IT services. Finalised guidance, July 2018 // Financial Conduct Authority [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.fca.org.uk/publication/finalised-guidance/fg16-5.pdf>
2. Outsourcing opportunities and challenges, 14 February 2018 // European Central Bank [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/newsletter/2018/html/ssm.nl180214_3.en.html
3. Principles on Outsourcing by Markets - Final Report // Technical Committee of IOSCO [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD299.pdf>

Шелевер М.М.

«Фінанси і кредит», 4 курс

Університет ДФС України

Науковий керівник – к.е.н., с.н.с, доцент кафедри фінансів Коляда Т.А.

ОЦІНКА ВПЛИВУ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ НА ФІНАНСОВУ БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ

Сучасна світова економічна ситуація характеризується наявністю фінансових потоків, які базуються на диспропорціях соціально-економічного розвитку та зростаючої залежності країн-боржників. До списку таких країн також входить Україна. Нестабільність відносин із зовнішніми ринками збуту, скорочення внутрішнього споживання, відсутність розвитку перспективних галузей промисловості та політична нестабільність призвели до подальшої експлуатації промислової бази, зниження конкурентоспроможності вітчизняної продукції на внутрішньому ринку, зниження рівня розвитку аграрного сектору та загального рівня життя населення [1, с.83]. Це призвело до фінансової нестабільності країни в цілому, що зумовило збільшення державного боргу. Така ситуація загострила проблему соціально-економічного розвитку та боргової безпеки держави.

Одним із основних загальних показників стану заборгованості країни, що дає змогу оцінити рівень боргового навантаження на економіку держави та відображає її здатність своєчасно розрахуватися з кредиторами, спираючись на економічний потенціал, є співвідношення загального обсягу державного боргу до ВВП (рис.1.1.).

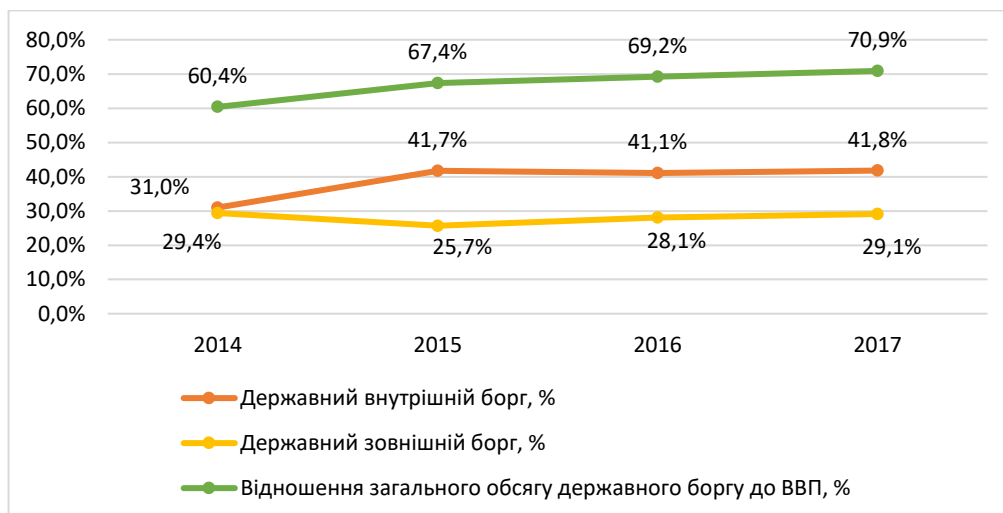

Рис. 1.1. ДИНАМІКА ВІДНОШЕННЯ ДЕРЖАВНОГО БОРГУ ДО ВВП У 2014-2017 РР.

Джерело: сформовано автором на основі [2].

Відповідно до методології розрахунку рівня економічної безпеки критичним рівнем показника вважається 55%. У Бюджетному кодексі України граничне значення коефіцієнта встановлено на рівні 60 відсотків. Цей поріг запозичено з практики Європейського Союзу, але для України ця цифра вважається дещо завищеною. Результати досліджень міжнародних фінансових організацій та вітчизняних вчених показують що державний борг України не повинен перевищувати 35-40% ВВП. У 2017 році співвідношення державного боргу до ВВП склало 70,9%, що перевищує значення минулих років. Якщо брати офіційно встановлений ліміт у розмірі 55-60%, то розрахований індикатор свідчить про загрозу борговій безпеці.

Для комплексного аналізу боргової безпеки розраховані індикатори відношення заборгованості до ВВП слід доповнити показниками, що відображали б взаємозв'язок між борговими відтворювальними процесами в економіці та показниками соціального розвитку країни. Одним із таких показників є державний борг у розрахунку на одну особу. В методології розрахунку рівня економічної безпеки для зовнішньої заборгованості в розрахунку на одну особу встановлено максимальне значення у 200 дол. США. За останні десяти років ця цифра завжди перевищувала порогове значення. Аналіз динаміки вказує про постійне стабільне збільшення коефіцієнта, і до кінця 2017 року його значення досягло 843,33 дол. США (рис.1.2), що більш ніж у чотири рази перевищує критичне значення.

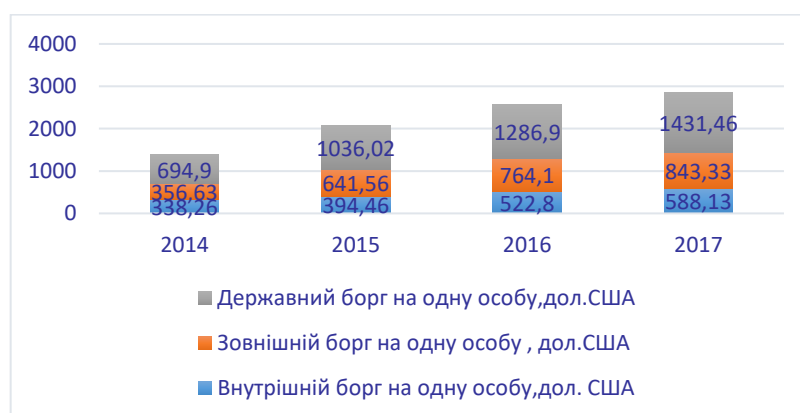

Рис.1.2. ДИНАМІКА ДЕРЖАВНОГО БОРГУ У РОЗРАХУНКУ НА ОДНУ ОСОБУ У 2014-2017 РР.

Джерело: сформовано автором на основі [2].

Подібна ситуація склалася і з показниками загального обсягу державного боргу та рівня внутрішньої заборгованості у розрахунку на одну особу – їх значення з кожним роком ростуть. Це пояснюється як постійним збільшенням розмірів державної заборгованості, так і зменшенням чисельності населення України.

Згідно з результатами проведеного дослідження, можна зробити висновок, що існуючий рівень економічної безпеки в Україні, враховуючи тенденцію до швидкого збільшення обсягу зовнішнього і внутрішнього боргу, є загрозливий. В умовах наявного дефіциту державного бюджету, іноземний кредит навряд чи допоможе поліпшити макроекономічні показники. Оскільки вже існуючий зовнішній борг країни перевищує допустимі безпечні обсяги для всієї економіки держави. Тому необхідно забезпечити зниження державної заборгованості за рахунок проведення економічних реформ, які мають сприяти підвищенню ефективності національної економіки.

Література:

1. Коляда Т.А. Управління державним боргом у контексті стабілізації державних фінансів України / Т.А. Коляда // Економічний часопис – XXI. – 2015. – № 7-8 (1). – С. 82-85.
2. Центр соціально-економічних досліджень / проект Ціна держави / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: cost.ua/budget.

Шопіна А.М.

«Фінанси і кредит», 4 курс

*ДВНЗ «УБС» Харківський навчально-науковий інститут
Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи
та страхування Головка О.Г.*

МОДЕЛЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансова стратегія підприємства – це визначення довгострокових фінансових цілей та завдань підприємства, що включають в себе формування, управління та планування його фінансових ресурсів з метою підвищення вартості підприємства за умови забезпечення фінансової рівноваги [1].

За розробки фінансової стратегії потрібно враховувати динаміку макроекономічних процесів, тенденцій розвитку вітчизняних фінансових ринків, можливостей диверсифікації діяльності підприємства.

Основними завданнями фінансової стратегії є: визначення способів проведення успішної фінансової стратегії та використання фінансових можливостей; визначення перспективних фінансових взаємин із суб'єктами господарювання, бюджетом, банками та іншими фінансовими інститутами; фінансове забезпечення операційної та інвестиційної діяльності на перспективу; вивчення економічних та фінансових можливостей імовірних конкурентів, розробка та здійснення заходів щодо забезпечення фінансової стійкості; розробка способів виходу із кризового стану та методів управління за умов кризового стану підприємства.

У процесі розробки фінансової стратегії особлива увага приділяється виробництву конкурентоспроможної продукції, мобілізації внутрішніх ресурсів, максимальному зниженню собівартості продукції, формуванню та розподілу прибутку, ефективному використанню капіталу і т. д. [1].

Велике значення має комплексність розробки стратегії, оскільки кожний альтернативний варіант передбачає аналіз усіх без винятку питань його фінансової, ресурсної й організаційної забезпеченості, визначення та узгодження часових і кількісних параметрів. Виділення ресурсів для досягнення тільки конкретної цілі гарантує стабільність реалізації стратегії, хоча і обмежує можливість маневрування.

Складові фінансової стратегії: планування, облік, аналіз та контроль фінансового стану; оптимізацію основних та обігових коштів; розподіл прибутку.